

Administration ved Hjælp af lavere Lønninger, maa Ingeniør Schøller protestere, idet der intet er ham bekendt om, at de Selskaber, der har vokset sig store i Konkurrencen, betaler særlig smaa Lønninger, men derimod vel om Oplysninger om Selskaber, der er naaet vidt frem i Konkurrencen ved en bedre Arbejdsledelse og ved Ledelsens større Administrationsdygtighed. —

ad 2. Den forsikringsmæssige Effektivitet.

Af en af Arbejderforsikrings-Raadet for Tiden fra 1. April 1917 til 1. Januar 1923 udarbejdet Statistik fremgaar det, at der i nævnte Tidsrum blev anmeldt ialt 126 Tilfælde, i hvilke der ikke var tegnet Forsikring, og at der i disse Tilfælde blev udredet ialt ca. 167 000 Kr. i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. (I Henhold til Lovens § 21 lignes de Beløb, som tilskadekomne ikke kan opnaa dækkede hos Arbejdsgiverne, paa samtlige Selskaber). Som Gennemsnit for det nævnte Aaremaal kommer man til det Resultat, at der i ca. 2 pro mille af de anmeldte Tilfælde ikke har været tegnet Forsikring, samt at ca. 8 pro mille (efter senere Oplysninger i 1924—28 4 pro mille) af det samlede Invaliditets- og Dødsrstatningsbeløb falder paa Tilfælde, hvor der ikke er tegnet Forsikring.

—Ingeniør Schøller ønsker herved at tilføje, at Oplysningerne om det Omfang, hvori den lovpflichtige Forsikring er blevet ført til Bunds, viser, at man herhjemme har naaet Resultater, som er overmaade smukke, og som overgaar dem, der er opnaaet i Lande med Statsanstalter. For Sveriges Vedkommende henvises saaledes til de Oplysninger, der er meddelt i Beretningen fra »Femte nordiska Arbetareförsäkringsmötet i Stockholm 1922«, Side 45 øverst, hvorefter i 1919 Kapitalværdien af de Erstatninger, som blev udbetalt af Rigsforsikringsanstalten i Tilfælde, hvor Forsikringspræmie ikke kunde erholdes, fordi Anstalten ved Ulykkestilfældets Indtræden — i Almindelighed paa Grund af Arbejdets tilfældige Art — savnede Kendskab til, at den paagældende Arbejdsgiver var Arbejdsgiver, udgjorde ca. 270 000 Kr. Foranstaaende Oplysninger taler derfor nærmest til Gunst for Bibeholdelsen af det nuværende System. — Heroverfor skal *de øvrige Medlemmer* bemærke, at ved det nuværende System skal Arbejdsgiveren i første Række betale de af Ulykkestilfældet flydende Udgifter, hvis han ikke har tegnet Forsikring. Ved et Forbunds — eller Statsanstaltssystem bliver der derimod kun Tale om Efterbetaling af Præmie samt eventuelt Betaling af Bøde. — Ingeniør Schøller maa herimod indvende, at Spørgsmaalet om, hvorvidt den forsømmelige Arbejdsgiver skal betale enten resterende Præmier samt Bøde eller de af Ulykkestilfældet flydende Udgifter, intetsomhelst har med det principielle Spørgsmaal at gøre, om Ulykkesforsikringen skal monopoliseres, eller om man skal arbejde med et System af anerkendte Forsikringsselskaber, idet man i begge Tilfælde selvfølgelig kan anvende, hvilken af de to Metoder man maatte foretrække. Efter den nuværende Lov er det jo i sidste Række de Arbejdsgivere, der har tegnet Forsikringen, som maa betale de Erstatninger, som den paagældende ikke kan yde, og som derfor paalignes samtlige Selskaber. Om man paaligner samtlige Forsikringsselskaber Erstatningsydelsen minus det, den paagældende Arbejdsgiver kan betale, eller Erstatningsydelsen minus den Del af de skyldige Præmier og af Bøden, som kan inddrives hos den forsømmelige Arbejdsgiver, er uden økonomisk Betydning. —

ad 3. Ulykkesforebyggelse.

Ved at lade Arbejdsgiverne betale Udgiften til Ulykkesforsikringen forlanger man, at de som en Del af deres Omkostninger skal betale det Tab, der paaføres deres Arbejdere ved Ulykker i Bedriften. Først naar denne Omkostning er betalt, foregaar Konkurrencen mellem farlige og ufarlige Virksomheder og Fag paa et sundt Grundlag. Erfaringen baade her i Landet og andre Steder viser imidlertid, at man meget vanskeligt kan gøre Forskel i Præmien for farlige og mindre farlige Virksomheder i samme Fag, saafremt der hersker